

НАСТАВНИ ПРОГРАМ ЗА НАСТАВНИ ПРЕДМЕТ		
ЕНГЛЕСКИ ЈЕЗИК		
РАЗРЕД	СЕДМИЧНИ БРОЈ ЧАСОВА	ГОДИШЊИ БРОЈ ЧАСОВА
Пети	2	72
ОПШТИ И ПОСЕБНИ ЦИЉЕВИ ПРОГРАМА		
<ul style="list-style-type: none"> - Омогућавање развијања језичких вјештина и компетенција ученика, што представља централни, незамјењиви аспект учења језика, а посебно развој комуникацијских способности ученика; - упознавање ученика са својом културом, научити их да је цијене, разумију и поштују културе других народа; - омогућавање ученицима да уживају у учењу, буду мотивисани за учење, науче размишљати, те да буду оспособљени за учешће у самосталном, појединачном или групном учењу и раду; - припремање ученике за ефикасно и одговорно учешће у друштву, развијањем позитивног става према културним, вјерским и другим различитостима које су присутне у њиховом друштву, развијајући на тај начин коректно и праведно друштво; - развијање самопоуздање и самопоштовање, као и поштовања и толерантности према другима; - развијање радозналости, самосталности и креативности; - подстицање ученика на лијепо понашање у школи, на јавним мјестима и у кругу породице; - развијање еколошке свијест и љубави према природи; - развијање принцип хуманог односа између полова; - стварање континуитета и повезаности учења и развијања језичких вјештина на енглеском језику пратећи кривуљу когнитивног развоја дјете; - развијање способност критичког мишљења, аргументовања властитих ставова и рјешавања проблема, као и способности слушања и уважавања мишљења других. 		
ИНТЕРДИСЦИПЛИНАРНИ САДРЖАЈ		
Ученици ће учити језик и проширивати свој вокабулар ослањајући се на знање стечено кроз учење других наставних предмета, а у оквиру дефинисаних тема.		
ИНТЕРКУЛТУРАЛНЕ ВЈЕШТИНЕ		
<p>Ученици ће (се):</p> <ul style="list-style-type: none"> - упознавати са сличностима и различитостима између њихове земље и земаља енглеског говорног подручја у оквиру дефинисаних тема; - навикавати да се учтиво понашају у комуникацији са припадницима културе чији језик уче; - учити да комуницирају и да се понашају у свакодневним ситуацијама на начин који је природан за културу земље чији језик уче, обраћајући посебну пажњу на односе међу људима при непосредном контакту, комуникацији, итд.; - научити да поштују традицију, обичаје, навике других људи, итд. 		
УЧЕЊЕ- КАКО ТРЕБА УЧИТИ		
<p>Ученици ће учити да:</p> <ul style="list-style-type: none"> - буду одговорни и активни када уче енглески језик; - користе различите методе и стратегије учења типичне за учење језика; - надограђују знање коришћењем различитих метода, као што је парафразирање; - користе информационе технологије и доступну асистивну технологију код учења енглеског језика; - вреднују и оцјењују резултате својих активности и активности својих другова из одјељења; - у складу са могућностим користи уџбеник на Брајевом писму. 		

САДРЖАЈИ И ИСХОДИ ПРОГРАМА	
Теме	Садржаји
Породица	Чланови уже и шире породице (нпр. <i>mother, grandmother, grandfather, uncle, aunt, grandson</i>)
Школа	Школа (нпр. <i>school subjects, furniture, pupils' things, extracurricular activities, musical instruments</i>)
Моје окружење	Окружење нпр. <i>months, seasons of the year, weather</i> (нпр: <i>rainy, sunny</i>); <i>in the garden</i> (нпр. <i>vegetable/flower garden</i>); <i>gardening tools</i> (нпр. <i>spade, rake, watering can</i>); <i>in the country</i> (нпр. <i>camping, tent, lunch box, fire</i>)
Свакодневни живот	Свакодневни живот, рутинске активности, <i>shopping</i> , нпр. <i>at the supermarket, buying vegetables and fruits; going out</i> (нпр: <i>library, swimming pool</i>); <i>my clothes, visiting relatives, friends</i>
Слободно вријеме	Слободно вријеме, <i>at the park</i> (нпр: <i>slide, jungle gym, swing, jump rope</i>), <i>snow, snowball, snowman, outings</i>
Животиње	Животиње (<i>domestic, wild animals, pets</i>)
Земље, народи	Земље и области (нпр. <i>peoples and their culture</i>)

У табели није дат оквирни број часова за реализацију одређене теме. Наставник ће приликом планирања и припремања за наставни процес, узимајући у обзир факторе попут нивоа постигнућа ученика, нивоа сложености наставне теме и сл, одредити број часова који је потребан за реализацију појединих садржаја у оквиру неке теме. Преостали часови су предвиђени за писане провјере постигнућа. На крају сваког полугодишта потребно је реализовати један ЗОТ. Поред наведеног, наставник планира и реализује и друге врсте писаних провјера постигнућа. Предложене теме су обавезни дио садржаја Наставног програма, али немају обавезујући карактер што се тиче редослиједа наставних цјелина нити повезивања поједине тематике с предложеним језичним структурама, што значи да их не треба схватити као градиво предвиђено за једну лекцију у уџбенику.

ИСХОДИ УЧЕЊА И ПРЕПОРУЧЕНИ САДРЖАЈИ/ПОЈМОВИ

ОЧЕКИВАНИ ИСХОДИ	САДРЖАЈИ/ПОЈМОВИ
РЕЦЕПЦИЈА	Ученици ће понављати и/или учити и користити:
а) СЛУШАЊЕ И РЕАГОВАЊЕ Ученици ће слушати изговорени текст и реаговати вербално и невербално, нпр.	Именице
- показивањем предмета који се помиње и сл,	- бројиве, небројиве;
- проналажењем предмета/модела који се помиње и сл;	- правилну и неправилну множину.
- извршавањем упутстава и наређења;	Замјенице
- означавањем тачног или нетачног одговора, тврдњи;	- личне (субјекатски и објекатски падеж);
- попуњавањем табеле,	- показне (<i>this, that, these, those</i>);
- повезивањем илустрација с одговарајућим текстом/или дијелом текста,	- упитне (<i>who, which, what, whose</i>);
- понављањем ријечи, израза или реченица које је изговорио наставник или које су чули на аудио снимку,	- присвојне;
	- неодређене (<i>somebody, anybody, nobody</i>).
	Детерминаторе
	- чланове (<i>a/an, the</i>);
	- изостављање члана у реченици.

- давањем кратких одговора на постављена питања;
- допуњавањем реченица, саопштавањем властитог мишљења, итд.

б) ЧИТАЊЕ И РЕАГОВАЊЕ

Ученици ће читати кратке текстове, у себи или наглас, тражећи одређену информацију или детаље и реаговати вербално и невербално:

- тражењем одређених информација;
- извршавањем упутстава или наређења;
- повезивањем илустрација с одговарајућим текстом/или дијелом текста;
- повезивањем набројаних ријечи с одговарајућим бројевима или симболима;
- означавањем тачних или нетачних тврдњи, одговора;
- постављањем питања и давањем одговора;
- попуњавањем табела и укрштеница;
- довршавањем реченица;
- испуњавањем празнина задатим ријечима;
- повезивањем ријечи у колонама А и Б;
- склапањем испретураног текста у смисаону цјелину;
- саопштавањем властитог мишљења, итд.

ПРОДУКЦИЈА

а) ГОВОР

Ученици ће:

- водити кратке, једноставне разговоре о задатим и блиским темама, те о властитом животу и/или искуству;
- давати упутства и наређења;
- играти додијелене улоге;
- рецитовати, пјевати и играти едукативне језичке игре, итд.

б) ПИСАЊЕ

Ученици ће:

- преписивати кратке текстове;
- писати по диктату;
- попуњавати табеле и укрштенице;

Придјеве

- присвојне придјеве;
- показне придјеве (*this, that, these, those*);
- придјеве за неодређену количину и број (*some, any, much, many, no, all*);
- упитне придјеве (*what, which, whose*);
- описне придјеве.

Бројеве

- 0-100.

Глаголе

- Present Simple Tense (потврдни, одрични, упитни облик);
- Present Continuous Tense (потврдни, одрични, упитни облик);
- глаголи *be, have/have got* (потврдни, одрични, упитни облик);
- модалне глаголе *can, may* (потврдни, одрични, упитни облик);
- императив.

Прилоге

- мјесто;
- вријеме;
- начин (*slowly, quickly*);
- смјер (*left, right, east, west*).

Приједлог

- мјесто (*in, on, under, behind, in front of*);
- вријеме (*in, on, at*).

Реченице

- основни ред ријечи у реченици (потврдни, одрични, упитни облик);
- императив;
- конструкција *There is/are* (потврдни, одрични, упитни облик).

Осим што ће стално проширивати вокабулар, ученици ће понављати или учити да користе у вези са датим темама:

- скраћенице (нпр. *a.m., p.m., UK, USA*);
- скраћенице за дане у седмици и мјесеце;
- афиксе (нпр. наставак – *s; - ing*);
- антониме (нпр. *fast – slow, up – down, hot – cold*);
- сложенице (нпр. *football, basketball*,

- убацивати, подвлачити, редати ријечи у смисаоне реченице;
- писати реченице користећи тачан облик глагола;
- довршавати реченице;
- писати кратке саставе на познате теме на основу датог примјера, итд.

Ученици ће моћи/знати:

- упућивати одговарајуће поздраве и одговарати на њих;
- упознавати се;
- обраћати се људима;
- идентификовати и лоцирати људе и предмете;
- описивати људе и предмете, расположења и стања, тренутну активност;
- постављати питања и одговарати на њих;
- тражити и нудити помоћ;
- тражити и пружити информације;
- слушати с циљем идентификовања одређене информације;
- изразити на једноставан начин слагање и неслагање, знање и незнање, способност и допуштање (*can, may*), понуду (писану или усмену) користећи усвојени вокабулар;
- допадање, недопадање, задовољство, занимање и одушевљење за нешто, изненађење, разочарање, захвалност, идеју посједовања (*have, have got, John's book, his house*);
- извинити се и прихватити извињење;
- сугерисати неку акцију (*Let's ...*);
- прихватити и одбити понуду или молбу;
- говорити на једноставан начин о свакодневним активностима и радњама;
- рећи колико је сати;
- набројати дане у седмици, мјесеце, годишња доба;
- изразити властито мишљење.

- *swimming pool, pen friend*);
- колокације (нпр. *outdoor sports, to do homework, to make a phone call*).

КОРЕЛАЦИЈА СА ДРУГИМ НАСТАВНИМ ПРЕДМЕТИМА

Корелација са свим предметима који се изучавају у другој тријади основне школе. Знања која се стичу у оквиру ових предмета доприносе бољем и успјешнијем развијању постигнућа и вјештина у области изучавања страног језика.

ДИДАКТИЧКА УПУТСТВА И НАПОМЕНЕ

Настава енглеског језика у основној школи је усмјерена на когнитивно учење. Приликом реализације наставног процеса паралелно се развијају и усмена и писана комуникација. То значи да се пажња подједнако посвећује развоју свих језичких вјештина: слушању и читању у оквиру разумијевања, говорној интеракцији и продукцији, те писању и њима се приступа на интегрисан и индивидуалан начин. Програм првог страног језика намијењен је образовању и васпитању у основној школи. Пети разред представља понављање и утврђивање основних језичких, граматичких структура које су обрађиване претходних година учења енглеског језика уз одређено циклично понављање и проширивање. У реализацији наставног процеса, у средишту пажње је ученик и процес учења. Наставник није више једини извор знања, него је, у складу са методичким принципима, модел и треба да упућује ученике да користе друге изворе знања и како да уче. Атмосфера на часу треба да буде пријатна и радна, јер као таква дјелује подстицајно на ученике. Код ученика треба развијати демократичност и емпатију. Наставник треба да развија код ученика самопоуздање и независност, кооперативност, колаборативност, културу дијалога, толерантност, разумијевање и уважавање различитости, мултикултуралности и плурилингвализма, способност критичког промишљања, аргументовања властитих ставова и рјешавања проблема. У наставном процесу, матерњи језик треба користити што је мање могуће, тј. само у ситуацијама када је то крајње неопходно. Наставник треба да води рачуна да наставу реализује тако да је прилагођена различитим нивоима постигнућа ученика у одјељењу, као и различитим стиловима учења. Приликом припремања за наставни процес и у његовој реализацији, наставници треба да користе различите и савремене: методе (нпр. метода демонстрације, илустрације, рада са текстом, разговора, рјешавања проблема), облике рада (нпр. рад у пару, рад у групи, индивидуални рад), типове задатака (нпр. underline., circle., fill in., match., write., answer., ask..) и расположива наставна средства (нпр. CD-плејер и аудио/видео компакт дискови, видео бим, постери, рјечници) што омогућава ученицима да увјежбају и што боље усвоје презентоване садржаје тј. развију и унаприједи језичке вјештине и компетенције. Наставник треба да подстиче ученике да активно учествују у самом наставном процесу тако што ће им омогућити да и они генеришу неке од додатних материјала који се користе на часу.

Слушање и разумијевање - Наставник треба да користи разноврсне аудио/видео материјале одговарајућег нивоа и примјерене захтјевности (које говоре изворни говорници) за слушање с циљем оспособљавања ученика да разумију изворног говорника. За провјеравање разумијевања послушаног текста треба користити разноврсне вјежбе типа допуњавања, повезивања, избора одговора, одговора на питање и сл.

Читање и разумијевање - За развијање ове вјештине треба користити разноврсне текстове адекватног нивоа и захтјевности уз коришћење одговарајуће технике читања. Разумијевање текста се може провјеравати за вријеме или након читања. За провјеравање разумијевања прочитаног текста треба користити разноврсне вјежбе типа допуњавања, повезивања, избора одговора, одговора на питање и сл. За ове двије вјештине је потребно истаћи да ученици не морају разумјети цијели текст од ријечи до ријечи, али је потребно да разумију текст у глобалу и идентификују потребну информацију у тексту.

Говор - На свим нивоима учења енглеског језика посебну пажњу треба посвећивати развијању вјештине говора. Реализацијом различитих говорних задатака код ученика се развијају правилна употреба језичког знања, самопоуздање и интересовање за енглески језик. Потребно је бирати теме занимљиве за ученике које произилазе из природне или симулиране ситуације током часа. У овим активностима треба да учествује што више ученика, стога се настава реализује у групама или паровима. Током разговора ученици треба да размјењују мишљења, пружају аргументе, наводе чињенице и сл. Такође, потребна је добра припрема за овакав начин рада, јер треба избалансирати различите нивое постигнућа и способности ученика. Ученике треба оспособљавати и за самостално изражавање (нпр. излагање, извјештавање, препричавање, причање, описивање догађаја и/или доживљаја). У матерњем језику ученици користе различите комуникацијске стратегије које могу користити и у енглеском језику као што су невербални облици изражавања (нпр. гестикација, мимика, покрети). Приликом реализације

неке говорне активности, код ученика треба развијати како способности јасног и конкретног изражавања, тако и принципе поштовања и слушања других док говоре, непрекидања излагања и толеранције према другима.

Писање - За развијање ове вјештине користи се писање на задату или слободну тему. Наставник треба да одради адекватну припрему, увод у писање састава, у смислу дефинисања и представљања рубрике, односно захтјева који треба да се испуне приликом писања састава. Ученицима треба указати на важност самог процеса писања и писаног изражавања. Писани текст треба да има одговарајућу форму, лексику, те граматичку, правописну, и интерпункцијску тачност.

У настави енглеског језика, за учење граматичких структура препоручује се индуктивни приступ. Ученици, из низа предочених примјера, идентификују језичке структуре и уоче правила која касније примјењују у пракси.

Граматичке структуре се уводе постепено и примјењују на великом броју вјежбања базираних на реалним ситуацијама. Понављање већ познатих структура омогућава да ученици утврде оне дијелове које нису најбоље савладали у претходном периоду. Познавање граматичких правила није циљ наставе енглеског језика, стога не треба тражити од ученика да их репродукују уколико их правилно употребљавају, нити их вредновати и оцјењивати. Приликом објашњавања граматичких садржаја наставници треба да сведу употребу сложене терминологије (метајезика) на минимум. Препоручује се писано и усмено провјеравање усвојености вокабулара и граматике у контексту, а не директним испитивањем значења ријечи и знања граматичких правила; познавање глаголских времена се не провјерава на овом нивоу.

Домаћи рад, као наставак рада у школи, омогућава ученику континуитет у усвајању презентованог градива.

Лексика је један од битних елемената у учењу страног језика. За објашњавање нове лексике, наставници треба да користе контекстуални приступ. Ученике треба подстицати на усвајање парадигми ријечи и колокација.

Код исправљања грешака, наставник треба да буде обазрив. Ученике не треба прекидати због грешака које праве у току усменог излагања. Наставник треба да укаже на њих по завршетку излагања или да се користи методом тзв. корективне повратне информације (corrective feedback). У писаним радовима, наставник треба да означи врсту грешке. Када је то могуће, треба пружити прилику ученицима да сами исправе грешке, самостално или сарађујући/дискутујући са другим учеником/ученицима.

Пројекти - Израда пројеката је веома корисна за ученике у настави енглеског језика. Оваква активност омогућава развијање самосталности и одговорности код ученика. Пројектни задатак треба да је јасно дефинисан, са детаљним упутством за израду и прилагођен способностима ученика. Наставник припрема и представља рубрику (захтјеве које треба испунити приликом рада на пројектном задатку) са којима упознаје ученике. Ученици могу реализовати пројектни задатак индивидуално, у пару или у групи (што зависи од плана рада наставника и договора између ученика и наставника). Завршетак рада на пројекту представљају презентације које ученик/пар/група реализују на часу. Презентације могу бити разноврсне (усмене, зидне новине, постери, итд).

Праћење, вредновање и оцјењивање - Приликом реализације овог сегмента наставног процеса, наставници треба да праве разлику између учених и научених структура. Учено градиво, на примјер, односи се на препознавање одређених глаголских форми, док научно градиво подразумијева тачну употребу одређених глаголских форми у контексту. Када је ријеч о вокабулару, учено градиво се односи на учениково познавање значења ријечи, док усвојени вокабулар подразумијева употребу ријечи у различитим контекстима.

Праћење, вредновање и оцјењивање ученика је континуиран процес у настави енглеског језика. Наставник прати напредовање ученика током рада и води евиденцију о постигнућу сваког ученика појединачно. Вредновање постигнућа ученика се заснива на исходима учења. Наставници прате, вреднују и оцјењују ученике путем усмених и писаних провјера постигнућа.

Усмене провјере постигнућа се врше у току реализације наставних садржаја на часовима, тј. рада у пару, у групи и индивидуалног рада ученика. Наставник редовно прати и записује запажања о

правилном изговору, јасном изражавању, правилној употреби граматике, богатству вокабулара, начину изражавања, сналажењу у разним ситуацијама. У току полугодишта, наставник треба да најмање два пута оцијени ученика према способностима за учествовање у говорној интеракцији и за усмено излагање.

Писане провјере постигнућа се реализују кроз низове задатака објективног типа, контролне радове, диктате и вишеминутне провјере постигнућа, писање састава на задату/слободну тему; познавање глаголских времена се не провјерава на овом нивоу. Приликом вредновања и оцјењивања води се рачуна о правопису, јасном изражавању мисли, логичком излагању идеја, граматичкој тачности, богатству вокабулара, конструкцији реченица, организацији текста и др.

Праћење напредовања и вредновање постигнућа треба да благовремено пружи повратну информацију о постигнућу ученика (непосредно након активности ученика и/или у току обављања те активности). Информација треба бити конкретна (разумљива ученику и родитељу/старатељу) и односити се на активности и резултате рада ученика, а никако на ученикову личност. Приликом постављања питања, захтјева и задатака које ученици треба да рјешавају, треба водити рачуна да садрже и више нивое знања (анализа, синтеза, примјена).

На почетку школске године наставници треба да упознају ученике са системом рада и оцјењивања. Поред контролних радова, писаних вјежби и других врста задатака, оцјењује се ученикова активност на часу. У том смислу би требало избјежавати класично усмено испитивање ученика, већ усмену оцјену извести на основу ученикове активности на часу. У складу са савременом наставом енглеског језика час се састоји од низа активности. Активност означава сегмент часа у оквиру којег ученици раде на реализацији постављеног задатка чији се резултат провјерава, по потреби коригује, прије преласка на наредну активност. Наставник прати рад ученика током рада у активностима, биљежи његов ангажман и резултате рада, што на крају часа сумира, образлаже, те вреднује и оцјењује ученика. Уколико ученик није активан и не одговара на наставничко подстицање да се укључи у рад одјељења, наставник га може прозвати и усмено испитати и на тај начин провјерити и вредновати његово знање.

ИСХОДИ УЧЕЊА

Ученици петог разреда основне школе ће моћи/знати/умјети да савладају, у говорној и писаној комуникацији, програмске садржаје дефинисане у Наставном плану и програму, развијајући и унапређујући истовремено све језичке вјештине. До краја друге године учења енглеског језика, ученици би требали да активно употребљавају 260 лексичких јединица, а да разумију око 350 лексичких јединица. При обради новог градива, не би требало уводити више од 6-8 нових лексичких јединица. Ученици треба да активно учествују у разговору (уз одређену помоћ наставника). Ученици треба да разумију и користе познате свакодневне изразе и врло једноставне фразе које се односе на испуњавање конкретних потреба. Могу да представе себе и друге особе, да одговарају на питања о себи и другима и стварима које посједују. Могу да воде једноставан разговор под условом да саговорник говори полако, разговјетно и да је спреман да помогне, те да повежу усвојене наставне садржаје са властитим животним искуством (одговоре на питања о властитој породици, одјећи, мјесту становања, властитом дому, слободним активностима, и др).

ИЗВОРИ

Уџбенички комплети за енглески језик које је одобрило Министарство просвјете и културе Републике Српске; стручни приручници, граматике, рјечници које је одобрило Министарство просвјете и културе Републике Српске; интернет (преузети садржаји морају бити одговарајућег и примјереног нивоа и захтјевности у складу са узрастом и способностима ученика да би били кориштени у наставном процесу).